



**Äldste Carlos A. Godoy**  
i de sjuttios kворum

# Herren har en plan för oss!

*Om vi fortsätter att leva som vi gör, kommer då de välsignelser som utlovas i våra patriarkaliska välsignelser att uppfyllas?*

Vilken förmån det är att vara en del av denna historiska konferens när talare har möjligheten att tala sitt modersmål. När jag senast stod vid denna talarstol oroade jag mig för mitt engelska uttal. Nu oroar jag mig för min portugisiska. Jag vill inte prata snabbare än undertexten.

Alla har vi upplevt eller kommer att uppleva stunder när vi fattar viktiga beslut i våra liv. Vilket yrke ska jag välja? Ska jag gå ut som missionär? Är det här den rätta för mig att gifta mig med?

Inom de här olika områdena i livet kan en liten förändring åt något håll få avgörande följder. Med president Dieter F. Uchtdorfs ord: "Då jag under åren tjänat Herren ... har jag insett att skillnaden mellan lycka och elände hos enskilda, i äktenskap och i familjer i grund och botten ofta handlar om ett fel på endast några få grader" ("Det handlar om några få grader", *Liahona*, maj 2008, s. 58).

Hur kan vi undvika de här små felräkningarna?

Jag ska illustrera mitt budskap med en personlig upplevelse.

I slutet av 1980-talet bestod vår unga familj av min fru Mônica, två av våra fyra barn och mig. Vi bodde

i São Paulo i Brasilien. Jag arbetade för ett bra företag. Jag var färdig med mina studier och hade nyligen blivit avlöst som biskop i församlingen där vi bott. Livet lekte och allt verkade



vara som det skulle – tills en dag när en gammal vän kom på besök.

När han skulle gå sa han något och ställde en fråga som gjorde mig lite osäker. Han sa: "Carlos, allting verkar gå bra för dig, familjen, ditt jobb och ditt tjänande i kyrkan men ..." och så kom frågan: "Om du fortsätter att leva som du gör nu, kommer då de välsignelser som utlovas i din patriarkaliska välsignelse att uppfyllas?"

Jag hade aldrig tänkt på min patriarkaliska välsignelse på det sättet. Jag läste den då och då, men aldrig för att se framtida välsignelser och utvärdera hur jag levde just nu.

Efter hans besök tänkte jag på min patriarkaliska välsignelse och undrade: "Om vi fortsätter att leva som vi gör nu, blir de utlovade välsignelserna uppfyllda?" Efter att ha tänkt på saken fick jag en känsla av att vissa förändringar behövdes. Särskilt vad gällde utbildning och yrke.

Det var inget val mellan rätt och fel, utan mellan bra och bättre, som äldste Dallin H. Oaks lärde oss när han sa: "När vi överväger olika val bör vi komma ihåg att det inte räcker att något är bra. Andra val är bättre, och ytterligare andra är bäst" ("Bra, bättre, bäst", *Liahona*, nov. 2007, s. 105).

Hur kan vi då vara säkra på att vi fattar det bästa beslutet?

Här är några principer som jag lärt mig:

## **Första principen: Vi måste ha målet i sikte när vi bedömer våra alternativ**

Om vi fattar beslut som kan påverka oss och dem vi älskar på lång sikt utan att se på följderna så kan det medföra vissa risker. Om vi däremot tänker igenom vilka följder besluten kan få i framtiden, så ser vi tydligare vilken väg vi bör följa i nuläget.

Att förstå vilka vi är, varför vi är här och vad Herren förväntar sig av



oss i det här livet, ger oss det större perspektiv som vi behöver.

Det finns exempel i skrifterna på hur ett större perspektiv kan visa vilken väg vi bör ta.

Mose talade med Herren ansikte mot ansikte. Han lärde sig om frälsningsplanen och förstod därför bättre sin roll som profet för Israels insamling.

”Och Gud talade till Mose och sade: Se, jag är Herren Gud den Allsmäktige ...

och jag skall visa dig mina händers verk ...

Och jag har ett uppdrag åt dig, min son Mose” (Mose 1:3–4, 6).

Med den här insikten kunde Mose uthärda många års lidande i öknen och leda Israel tillbaka till deras hem.

Lehi, den store profeten i Mormons bok, drömde och såg en syn där han

fick veta att hans mission var att leda sin familj till ett utlovat land.

”Och det hände sig att Herren i en dröm befallde min far att han skulle ta med sig sin familj och bege sig ut i vildmarken ...

Och han lämnade sitt hus och sitt arveland och sitt guld och sitt silver och sina dyrbarheter” (1 Nephi 2:2, 4).

Lehi var trogen synen trots resans svårigheter och att han behövde lämna sitt bekväma liv i Jerusalem.

Profeten Joseph Smith är ett annat stort exempel. Genom de många uppenbarelser som följde på den första synen kunde han genomföra sitt uppdrag att återställa allt (se Joseph Smith – Historien 1:1–26).

Och vi då? Vad förväntar sig Herren av oss?

Vi behöver inte se en ängel för att förstå. Vi har skrifterna, templet,

levande profeter, våra patriarkaliska välsignelser, inspirerade ledare och framför allt rätten att ta emot personlig uppenbarelse som vägledning för våra beslut.

### **Andra principen: Vi måste vara beredda på de utmaningar som kommer**

De bästa vägarna i livet är sällan de lättaste. Ofta är det precis tvärtom. Vi kan till exempel se på de profeter jag just nämnde.

Mose, Lehi och Joseph Smith hade inga lätta resor trots att de fattade de rätta besluten.

Är vi villiga att betala priset för våra beslut? Är vi beredda att lämna vår bekvämlighetszon för att nå något som är bättre?

För att återgå till upplevelsen med min patriarkaliska välsignelse så drog jag slutsatsen att jag borde utbilda mig



vidare och söka stipendium till ett amerikanskt universitet. Om jag blev antagen skulle jag behöva lämna mitt arbete, sälja allt vi hade och komma och bo i Förenta staterna som stipendiat i två år.

Prov som TOEFL och GMAT blev de första utmaningarna. Det tog tre långa år av förberedelser, många "nej" och några "kanske" innan jag blev antagen till ett universitet. Jag minns fortfarande telefonsamtalet som jag fick i slutet av det tredje året från den som var ansvarig för skolans stipendium.

Han sa: "Carlos, jag har några goda och några dåliga nyheter. Den goda nyheten är att du är en av tre finalister i år." Det fanns bara en ledig plats just då. "Den dåliga nyheten är att en av kandidaterna är son till en viktig person, och den andre är son till en annan viktig person. Och så har vi dig."

Jag svarade snabbt: "Och jag ... jag är en Guds son."

Lyckligtvis var det inte vår jordiska

härkomst som avgjorde saken och jag blev antagen det året, 1992.

Vi är barn till en allsmäktig Gud. Han är vår Fader. Han älskar oss och har en plan för oss. Vi är inte här, i det här livet, för att slösa bort vår tid, bli gamla och dö. Gud vill att vi ska växa och nå vår potential.

Med president Thomas S. Monsons ord: "Var och en av er, oavsett ålder, ensamstående eller gifta, har möjlighet att lära och tillväxa. Öka er kunskap, både intellektuellt och andligt, så att den till fullo svarar mot era gudomliga möjligheter" ("Hjälpföreningens oerhörda styrka", *Nordstjärnan*, jan. 1998, s. 98).

### **Tredje principen: Vi behöver dela den här visionen med dem vi älskar**

Lehi gjorde flera försök att hjälpa Laman och Lemuel förstå hur viktig förändringen de gjorde var. Det faktum att de inte delade faderns vision gjorde att de klagade under resan.

Nephi å andra sidan sökte Herren för att få se det hans far hade sett.

"Och det hände sig att sedan jag, Nephi, hade hört alla min fars ord om det han sett i en syn ... önskade jag ... att även jag skulle få se och höra och veta allt detta genom den Helige Andens kraft" (1 Nephi 10:17).

Med den visionen kunde Nephi både övervinna resans svårigheter och leda sin familj när det var nödvändigt.

Det är mycket troligt att de vi älskar påverkas när vi väljer en viss väg. Några får också uppleva resultaten av vårt val med oss. Förhoppningsvis kan de se det vi ser och dela vår övertygelse. Det är inte alltid möjligt, men när det händer är resan mycket lättare.

I den personliga upplevelse jag använde som illustration behövde jag otvivelaktigt stöd av min fru. Barnen var fortfarande små och hade inte mycket att säga till om, men min frus stöd var väsentligt. Jag minns att Mônica och jag i början ofta behövde samtala utförligt om ändringarna i planen, tills hon kände sig nöjd med dem och också blev övertygad. Den här gemensamma visionen gjorde att hon inte bara stöttade mig i förändringen, utan också blev en viktig del av dess framgång.

Jag vet att Herren har en plan för oss i det här livet. Han känner oss. Han vet vad som är bäst för oss. Att det går bra för oss betyder inte att vi inte då och då bör fundera över om det kan finnas något bättre. Om vi fortsätter att leva som vi gör, kommer då de välsignelser som utlovas i våra patriarkaliska välsignelser att uppfyllas?

Gud lever. Han är vår Fader. Frälsaren Jesus Kristus lever och jag vet att vi genom hans försoningsoffer kan finna styrka att övervinna våra dagliga utmaningar. I Jesu Kristi namn, amen. ■